

Samvat 1692 (A. S. 1614.) commentarium tenet sine textu. Uti tamen potui loco apographi, siquidem pleraque vocabula in scholiis repetuntur. Optimae notae est liber. Inscriptio commentarii finalis haec est: लक्ष्मीदास्तनुनेन भीषिदासेन धीमता । कारिता गीतगोविन्दटीकायां सुखदास्तु वः ॥ भीषिदासन्नियुक्तेन कृष्णापादपद्मसेविना (sic) । नारायणेन सुकृतं गीतगोविन्ददीपनं ॥ चेन्मदीये वै (desunt initio syllabae tres) स्वालित्यं स्यात् प्रमादतः । न कर्तव्यो ममाक्षेपो गन्तुं हि स्वलितं भवेत् ॥ इति श्रीगीतगोविन्दटीकायां नारायणपण्डितेन कृतायां भीषिदासकारितायां पादद्योतनिकायां द्वादशः सर्गः ॥ संवत् १६१२ ॥

Commentarius itaque hic inscriptus est *Pādadyōtanikā*, quo nomine significatur, grammatici sensus esse interpretationem, non reconditi. Scriptor, *Nārāyaṇa - Paṇḍita*s, patrono usus est Bhīṣhidāsa, filio Laxmīdāsae. Scholia sunt optimae notae, brevia, at sufficientia et textui satis purgato superstructa, quibus ideo prae ceteris fretus sum.

E. Bengalicus est codex Regius Parisiacus, quem per duas tresve horas inspicere mihi licuit; mancus est et in verbis सा सताध्वत्त- XI, 23. subsistit; mendis praeterea scatet. Instructus est textus commentario, cuius nomen nullibi inveni; desunt quae ad Cap. V, 8 et seqq. usque ad finem pertinent scholia; brevia sunt, sed satis praestabilia. Reconditum sensum nisi fallor tetigit hic noster anonymus.

Hisce expositis ad eam, unde egressus sum, revertar orationem.

V. Fateor, me summopere esse miratum, quum primum Gītāgovindam perlegissem, tam pauca reconditioris sensus vestigia in carmine repperiri, quod mystica amphibolia refertum credideram, iudicio Jonesii, a Colebrookio quodammodo confirmato, fretus; unde, uti fieri solet, nata est suspicio, praeter scholiastarum argutias nulla omnino esse istius sententiae fundamenta. Adii itaque scholiastarum commentarios, quo facto, multo etiam magis mirabar, ab uno tantum enarratore indigena atque in paucis tantum id locis quidem, proferri anagogica interpretamenta. Simul tamen exploravi, fuisse enarratores, qui mystico sensui enucleando operam navassent; ex. gr. nomino scriptorem Bhāvadīpikae. Hinc factum est, ut mihi persuaderetur, non in superficie poematis et singulis verbis posita esse reconditioris significationis vestigia, sed altius ea esse indaganda. Pertractato denuo poemate, intellexi, satis clare indicasse